

Kvinderne ønsker reel mulighed for at videreudanne sig i uddannelsessystemet, og der er klare tendenser på arbejdsmarkedet til en styrkelse af kvinders selvtilid for derved reelt at kunne nedbryde kønsarbejdsdelingen.

De overordnede kvalifikationskrav er:

- at styrke den enkeltes evner til at indlære nyt konstant,
- at styrke den enkeltes evne til at omstille sig og blive fleksibel,
- at bibringe den enkelte en grundlæggende viden om teknologisk udvikling og konsekvenserne heraf for samfundet, således at den enkelte selvstændigt kan vurdere og analysere sammenhænge.

Når kvindeprojekterne har forsøgt at tilføre kvinderne evnen til teknisk-fagligt at analysere, vurdere og lave en syntese af indlært viden, skyldes det især to faktorer:

For det første, at arbejdsmarkedets kvalifikationskrav har ændret sig således, at ovennævnte krav er en forudsætning for at klare sig på arbejdsmarkedet, og for det andet, at projektet skal bibringe kvinderne både erhvervskompetence og studiekompetence.

Der må i det pædagogiske arbejde lægges vægt på, at kvinderne må lære at fastholde egne krav og formulere dem, modsige autoriteterne, tro på sig selv og egne evner, søge at få indflydelse på egen udvikling, arbejde med tekniske og håndværksmæssige problemer samt være bevidste om egne karrieremuligheder. Pædagogikken må først og fremmest have som mål at styrke kvinderne på deres egne præmisser.

Der skal tilbydes kurser, der er rene kvindekurser, inden for de typisk mandsdominerede områder, og der bør skabes mulighed for fleksibel kursusdeltagelse, eventuelt på deltid, ligesom der skal ske en udvikling i nye pædagogiske metoder.

Arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfagskurser skal indgå i et tættere samarbejde om uddannelsesforløbet, hvor 8., 9. og 10. klasse integreres i jobkvalificerende kurser, og hvor der for deltagerne skabes ensartede økonomiske betingelser i hele uddannelsesforløbet.

Længerevarende kursusforløb skal etableres permanent, og der skal i forløbet indgå praktik, ligesom der skal åbnes mulighed for uddannelsesaftaler mellem virksomheder og lønmodtagere.

ad 5

For at bryde med den arbejdsløse kvindes manglende viden om mulighederne for uddannelse

og omskoling skal der senest 4 måneder efter arbejdsløshedsperiodens begyndelse tilbydes et vejledningskursus med det formål at beskrive valgmulighederne for den enkelte.

Det er vigtigt, at der på vejledningskurser lægges vægt på at styrke deltageres selvtilid og mod, således at de bliver i stand til at træffe et valg for deres egen fremtid, der indebærer et brud på gængse sædvaner og traditioner.

Både ved vejledningskurset og i forbindelse med en eventuel udslusning på et mandsdomineret erhvervsområde er det vigtigt at følge vejledningen og støtten for den pågældende kvinde op. Der skal altså sikres en særlig indsats, der sigter mod en udvidelse af kvindernes erhvervsvalg og uddannelsesspredning for kvindens skyld, men det er også i arbejdsmarkedspolitisk interesse, at arbejdskraften kanaliseres over i de fagområder, hvor der i fremtiden vil være behov for den.

Målgruppen ved en særlig vejledningsindsats er arbejdsløse voksne kvinder over 25 år, der har

1. en beskedent skolegang og/eller
2. få økonomiske ressourcer begrundet i flere arbejdsløshedsperioder og socialhjælp og/eller
3. dårligt betalt kvindearbejde igennem flere år og/eller
4. eneforsørgeransvar i kortere eller længere perioder og/eller
5. problemer med at fastholde en beskæftigelse på arbejdsmarkedet.

ad 6

Det har vist sig at være et stort problem, at sygdomsfraværet må være på maksimalt 10 pct. pr. modul på specialarbejderskolerne, når kvinderne er fraværende på grund af egen eller barns/børns sygdom. Denne begrænsning må gøres mere fleksibel for at kunne imødekomme kvindernes samlede livssituation. Kursets værdi må dog ikke forringes.

ad 7

I skolens ledelse og lærerstab inden for de traditionelle mandlige beskæftigelsesområder er udelukkende ansat mænd.

Rekrutterings- og ansættelsespolitikken på uddannelsesstederne må ændres, og der bør bevidst tilstræbes en ligelig kønsfordeling i alle jobfunktioner og på alle niveauer.

Skolerne bør efterudanne alle ansatte, men især lærerne, i de voksenpædagogiske metodikker – med henblik på undervisning af kvinder.

Der bør etableres en kvindekonsulentvirksomhed centralt og regionalt til skolerne, som udvikler